

עיריית יבנה

תמליל

ישיבת מועצה מן המניין מס' 21/15

מיום חמישי, כ"ה בשבט תש"פ, 20.02.2020

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

www.bonuspro.net

תמליל משיבת מליאת מועצת העיר מן המניין מס' 21/15

מיום חמישי, כ"ה בשבט תש"פ, 20.02.2020

נוכחים:

1. ראש העיר	- מר צבי גוב-ארי
2. סגן ומ"מ ראש העיר	- ד"ר אהוד ויצמן
3. סגן ראש העיר	- פאלי כהן
4. סגן ראש העיר	- מר חיים מסינג
5. חבר מועצת העיר	- מר תם ליפשיץ
6. חבר מועצת העיר	- מר אלי מזוז (נכנס ב-18:40, במהלך דיון בנושא 4)
7. חבר מועצת העיר	- מר דורון מלכה
8. חבר מועצת העיר	- מר יהודה דנינו
9. חבר מועצת העיר	- מר שחר סימנה
10. חבר מועצת העיר	- מר מאיר שטרית
11. חבר מועצת העיר	- מר משה חזות
12. חבר מועצת העיר	- עו"ד מאיר דהן

חסרים:

13. חברת מועצת העיר	- גב' דורית בן מאיר
14. חבר מועצת העיר	- מר רועי גבאי
15. חברת מועצת העיר	- גב' לינה שרון

משתתפים:

1. מנכ"ל העירייה	- דוד שטרית
2. הלשכה המשפטית	- עו"ד איתן בראש
3. דובר העירייה	- אריאל הלר
4. עוזר ראש העיר	- מנחם שושן
5. מזכירות העירייה	- יעל יצחק פור

על סדר היום:

1. אישור תב"ר מס' 523 – בניית מרכז מבקרים בסך 24 מיליון ש"ח, מימון במסגרת הסכם הגג.
2. אישור תב"ר מס' 524 – שיקום אתר חרובית, בסך 1 מיליון ש"ח במימון קרן הפיתוח.
3. הצטרפות לתאגיד אזורי.
4. עדכון חוק עזר עירוני – חנייה בכחול/לבן.
5. אישור מתן הנחה רטרואקטיבית בתשלומי ארנונה לזכאי הנחה מקצבת נכות, ביטוח לאומי ומשרד הביטחון.
6. קביעת מדיניות בדבר השכרת דירות מגורים כ"מלון עובדים".
7. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר שחר סימנה בנושא "שינוי יום קיום ישיבות המועצה".

צבי גוב-ארי: פותח את ישיבת המועצה מן המניין מס' 21/15. לפני שאתייחס לנושאים כאן, אני ארצה לעדכן אתכם במפגש שהיה לי עם האוניברסיטה הפתוחה. אני מניח שתוך חודש נוכל לגבש קונספט שבו אפשר יהיה לפתוח מספר מגמות כאן, כאשר התלמידים של העיר ילמדו כאן תואר ראשון ותואר שני. אפרט יותר מאוחר, אחרי הסכם. זה יתבצע באחד המבנים שלנו בבית ספר בערב, בשלב הזה, ולראות איך אנחנו מפתחים את זה יותר מאוחר. אני חושב שאני אמנה מישהו לניהול האקדמי בעניין הזה. מישהו שמתמצא, מכללת ספיר וכו'.

מאיר שיטרי: האוניברסיטה הפתוחה היתה צריכה להיות פה.

צבי גוב-ארי: אתה מספר לי? נו, אני מכיר. זה יירשם לזכותו של מישהו. היום אתה מסתפק במה שאפשר מאותו גוף.

1. אישור תב"ר מס' 523 – בניית מרכז מבקרים בסך 24 מיליון ש"ח, מימון במסגרת הסכם הגג.

צבי גוב-ארי: עכשיו ראו. אני מדבר על תב"ר מס' 522, בעניין מרכז ביקורים.

דוד שטרי: 523.

צבי גוב-ארי: 523, אוקיי. עכשיו ראו. שמת' לעצמי שתי משימות עד לארבע השנים הקרובות. אחת מהן לנסות להקים מבנה עירייה. ואחר זה אכן לבנות מרכז מבקרים ביבנה, שישקף גם את ההיסטוריה המאוד מיוחדת של יבנה. וכמובן הדברים הללו עולים, כאשר הצלחנו במסגרת הסכם הגג להקצות סכומים מתאימים לעניין הזה. זה לא הולך -

משה חזות: אפשר פרטים, צביקה? איפה זה יהיה? מה, תכנים?

צבי גוב-ארי: אני עדיין מפרט. אתה רוצה לדעת מה התכנים עכשיו?

משה חזות: לא,

צבי גוב-ארי: אתה שואל? יופי. ראו, מרכז המבקרים יצטרך לשקף את ההיסטוריה של המקום, ולנו יש היסטוריה ארוכה ימים. הקשר שלנו עם ירושלים ברור. הקשר ההיסטורי. צריך לזכור שפה מצד שני, לפיד היהדות שכבה עם חורבן הבית. וכאן צמחה מסורת אחרת, שאיתה אנחנו חיים היום. זה הופך את ההיסטוריה של העניין. אנחנו מפתחים בעניין הזה גם את יבנה שמתחבר. מעבר לעניין הזה, במשך 70 שנה העיר הזאת התפתחה תחת ראשי ערים שונים, והיו הרבה. ולכל אחד יש פרק. הדבר האחר, הפיתוח התעשייתי, פיתוח החינוך. הסיפורים של הוותיקים. לייצר מצב שבו יראה המקום או יתפקד

המקום כמקום תיירותי שיש לו משמעות. התוכנית מדברת על ראשית וקודם כל כמובן יש תכנון ארכיטקטוני. אבל מעבר לעניין הזה יש את העניין של התכנים. בעניין תכנים צריך באמת לעשות עבודה על ידי מקצוענים, וזה לא משהו שאתה יושב ואומר כך וכך. מישהו שיחקור את העניין של יבנה, יראה מה אפשר היום לממש מבחינת תצוגה. ואפשר גם לעשות תצוגות אדירות. חומר כתוב ודברים אלו ואחרים.

מרכזים כאלו קיימים במקומות אחרים וביישובים אחרים. אני מעמיד את זה בסדר עדיפות לפני בניין עירייה, מהטעם הפשוט. בניין עירייה כולנו נרצה. ובבוא הזמן כל הסיכוי שאני אתחיל בו ומישהו אחר כבר ימשיך אותו. אבל בניין עירייה תמיד ירצו. הסיפור הזה שקשור להיסטוריה של יבנה, ובכלל יבנה, הנה הציבור שיבקר כאן זה לא בדיוק דבר בראש מעייניהם של מנהלים בעתיד. ומה שיקרה, הסיפור הזה יוזנח וילך. כאשר ליבנה באמת יש מה להציע.

עכשיו, אם יש לכם הערות בעניין הזה, בבקשה. אני מעלה את זה, מפני שזה בחיתוליו עוד. צריך לדבר על תכנון, צריך לדבר על, כן, בבקשה.

מאיר שיטריט: אני חושב שיבנה לא זקוקה למרכז מבקרים בסדר גודל כזה של 24 מיליון שקל.

צבי גוב-ארי: המבנה עצמו, הבינוי הוא 16 מיליון שקל. כל היתר זה תכנים, תצוגות.

מאיר שיטריט: בסדר. אני לא נכנס אפילו לפרטים של מה. אני חושב שבסדרי עדיפות של העיר, אני הייתי מעדיף להשקיע את הכסף הזה למשל בשכונות ותיקות, ששם יש מצב קטסטרופאלי. שלא הושקע המון שנים כמעט שום דבר. סדרי העדיפות של העיר, אפשר להשקיע מיליון שקל, לעשות במתנ"ס תערוכה. לא צריך יותר מזה. כמה אנשים באים ליבנה? זה לא מקום של תיירות. לא מגיעים לפה תיירים. אפשר לעשות מספיק, ואתה צודק שצריך לעשות מחקר לגבי העבר של יבנה. אני בעד זה. אמנם הכל חקור, אבל אפשר למצב את זה, לעצב את זה, ולעשות במתנ"ס, באחד המתנ"סים ביבנה, או באחד המרכזים, להקים תערוכה מסודרת, מוזיאון מסודר. מי שירצה לבקר ביבנה יוכל לבוא לבקר. להשקיע בזה 24 מיליון שקל, לי נראה לא ממש בסדר עדיפות נכון של העיר. הייתי מעדיף להשקיע את זה בשכונות ותיקות, בחינוך, בדברים אחרים. לא בעניין הזה. בעיני זה פחות עדיף. או באלטרנטיבות בין בניין העירייה לזה, אני מעדיף באמת בניין עירייה.

צבי גוב-ארי: אני אגיב על העניין הזה במילה אחת או שתיים. אנחנו מפסיקים להשקיע בשכונות הוותיקות. ההשקעה שתשנה את פני השכונות הוותיקות זה יהיה רק פינוי בינוי ותמ"א 38. כי מה תשקיע? אנחנו הולכים עכשיו על הקונספט של

הלוואות ושל מימון ריביות וכו'. וזה ייתן את המעטפה החיצונית, חדר המדרגות, הביוב והמים בחצר. האם זה ייתן מבנה אחר? זה לא ייתן מבנה אחר. מבנה אחר ייעשה אך ורק כאשר אתה עוקר את הכל וכו'. תשתיות כבר החלפנו. מערכות ציבוריות החלפנו. עושים היום גני נוי בכל מיני מקומות. תאורה החלפנו. ומה שלא הוחלף מוחלף. השקענו במשך כל השנים הללו עשרות מיליוני שקלים, ואפשר לקבל את זה בפרוט. כשאנחנו מדברים, וכולנו מדברים על השכונות הוותיקות, עכשיו נאות שז"ר הולכים להיכנס בין הבניינים בשביל לרדד שם ולעשות. להיכנס ממש לחצרות, בשביל לשנות את המצב. כשאתה מדבר על השקעה בשכונות הוותיקות אתה בעצם אומר בוא בבקשה נסיר את העוני הנראה לעין שם. בבניינים.

מאיר שיטריט: לא, לא. לא, צביקה. אם אתה רוצה, אני יכול להביא לך, אם אתה רוצה, תוכנית. להביא לך מה אפשר לעשות ואיפה אפשר לעשות. ותראה שאפילו 24 מיליון שקל לא יספיקו. לשפר את המצב בשכונות. יש מצב חמור בשכונות. אני לא יודע כמה אתה ער לו. אבל אם אתה, אני מוכן לקחת אותך לסיבוב איתי. תראה את המקומות שבהם אני מסתובב והסתובבתי. ותראה. המצב ממש קטסטרופה בחלק מהמקומות.

עו"ד מאיר דהן: אתה מדבר על הבניינים עצמם?
מאיר שיטריט: לא, זה לא הבניינים. זה במרחב הפרטי. יש מצב מאוד בעייתי לדעתי בתוך השכונות הוותיקות. עכשיו, סדרי עדיפויות. אני חושב בסדרי עדיפויות של העיר, אני מכבד את הרעיון, הרעיון הוא רעיון יפה, אבל להשקיע בו 24 מיליון שקל היום בעיני זה לא פרופורציונאלי לצורך. הייתי משקיע מיליון שקל, אמרתי, בהקמת מוזיאון באחד המרכזים הקהילתיים. או במתנ"ס בשכונה החדשה הירוקה. לעשות שם מוזיאון יפה, שכל מי שירצה יוכל לבקר. או פה.

צבי גוב-ארי: אני מתכוון לעשות מרכז מבקרים ולא איזשהו סניף במתנ"ס.
משה חזות: איפה זה אמור להיות, צביקה? אנחנו הולכים, אתה רוצה עכשיו שנצביע על 24 מיליון שקל, כאשר אנחנו לא יודעים מיקום, אנחנו לא יודעים בכלל.

צבי גוב-ארי: שאלת, תקבל. א', הסברתי את העיקרון, למה אני הולך. יש לך שם מסמך, לא אחזור עליו. בסדר? המיקום שבחרנו זה בציר שבעצם נמצאים כל המרכזים העיקריים של העיר. זה מבנה עירייה שיהיה פה, בשלב כלשהו. הסדנה לאומנות. היכל התרבות. הספרייה המרכזית ומערבה משם, ליד מרגלות תל יבנה, המרחב שהיום נמצאים שם פסולת בניין וכו', שאנחנו צריכים לנקות שם עד הפסח.

משה חזות: אבל רצית לעשות שם אז את היכל החוכמה. האם זה יהיה,
צבי גוב-ארי: לא שם.

- משה חזות:** חברים, קצת יש לי זיכרון.
- דוד שטרית:** לא שם. מה לעשות?
- ד"ר אהוד ויצמן:** זה קונספט אחר לגמרי.
- צבי גוב-ארי:** אתה שם לב שאני, עוד פעם, העניין של היהדות. מה היכל החוכמה? של העם היהודי. זה דבר שלא הצלחתי לגייס 100 מיליון דולר.
- משה חזות:** אוקיי. אז בזמנו הצבענו אפילו פה, הקצאנו שטח לטובת,
- דוד שטרית:** זה לא זה. זה לא המגרש הזה, נו. למה אתה מתווכח? אני יודע. אנחנו התאמנו את השטח. מה שהוקצה זה במתחם השכונה הירוקה פינת השטח הפתוח, איפה שהמשרדים -
- צבי גוב-ארי:** גבעתי ז'בוטינסקי, נו.
- משה חזות:** גבעתי ז'בוטינסקי זה לא היכל החוכמה.
- דוד שטרית:** זה היכל החוכמה. הוא מתווכח על מה שאנחנו החלטנו.
- משה חזות:** במקרה אתה לא החלטת. אני הצבעתי. אז אני יודע מה החלטנו.
- דוד שטרית:** טוב, אני לא אתווכח. אני רק הקציתי את הקרקע, בסדר?
- משה חזות:** מה שאני רוצה לומר, כלומר אז בזמנו דובר על היכל החוכמה למרגלות התל,
- צבי גוב-ארי:** לא הצלחנו לגייס, לא על מרגלות התל, משה.
- משה חזות:** אין שום בעיה, אוקיי. היום אתה רוצה,
- דורון מלכה:** אני יכול לשאול משהו? את מרכז המבקרים אי אפשר לעשות בבניין העירייה? ולעשות אותם ביחד?
- צבי גוב-ארי:** לא.
- עו"ד מאיר דהן:** אתה מדבר פה על 2,000 מטר.
- צבי גוב-ארי:** אני רוצה לייחד אותו. שזה לא יהיה עוד משהו טריוויאלי.
- עו"ד מאיר דהן:** מרכז המבקרים הזה, יהיו לו הכנסות?
- צבי גוב-ארי:** בהמשך. כמובן שירותים נלווים שם וכו'. בהמשך.
- עו"ד מאיר דהן:** צריך לחשוב לייצר מזה כסף, לטובת העיר.
- מאיר שיטרית:** בערים הרבה יותר גדולות אין שום מרכז מבקרים, וזה לא בסדרי גודל האלה, לא בגודל הזה. זה עניין של סדר עדיפויות.
- צבי גוב-ארי:** מה זה ערים יותר גדולות?
- מאיר שיטרית:** אין בשום מקום.

- צבי גוב-ארי:** זה היסטוריה של העיר.
- מאיר שיטרית:** יש מוזיאון ארץ ישראל, אין מוזיאון תל אביב.
- צבי גוב-ארי:** במה ערים יותר גדולות? חבר מועצת העיר מאיר, מה זה ערים יותר גדולות. במה הן יותר גדולות? מספר תושבים? זה מה שמוביל? יש פה היסטוריה של 2,000 שנה, לכל הרוחות.
- מאיר שיטרית:** אתה מוכר לי את יבנה? אני תמיד אמרתי שיבנה מבחינתי המקום הכי טוב בארץ.
- צבי גוב-ארי:** מה ערים יותר גדולות?
- מאיר שיטרית:** ... אבל סדרי העדיפויות שלי, הייתי מציע להשקיע את הכסף בדברים אחרים.
- משה חזות:** לא, אני גם עם מאיר.
- מאיר שיטרית:** צביקה, אין לי טענות על זה שאתה רוצה לפתח את העיר וזה. יופי ונהדר ואני מוכן לתמוך בזה. אבל אני מציע שלפני קבלת החלטות כאלה, בוא תתייעץ. גם עם האופוזיציה.
- צבי גוב-ארי:** אני מעלה את זה לדיון.
- מאיר שיטרית:** זו עובדה.
- צבי גוב-ארי:** לא אוכל להיכנס לשום תכנון ולשום קפיצה קדימה בלי שיהיה תקציב מאושר לעניין.
- מאיר שיטרית:** נכון. אבל אפשר להתייעץ מראש, לפני שמביאים הצעה. להתייעץ.
- צבי גוב-ארי:** אני אומר לך מה. בין יתר החברים שהתייעצתי איתם, לדוגמה, באמת, זה היה לפני שלושה ימים, לא יותר, זה היה עם הרב הראשי של יבנה. והרב הראשי אכן אומר, 'חברים, ההיסטוריה של יבנה מצדיקה באיזשהו מקום שתבוא לידי ביטוי', ודרך אגב הוא גם התנדב לעשות משהו עם צוות המחקר שיקום, בשביל להכין את התוכניות.
- עו"ד מאיר דהן:** צביקה, 2,000 מ"ר, יש מספיק מוצגים,
- צבי גוב-ארי:** לא, יכול להיות שגם אולם כינוסים שם, ודברים אחרים. זה מרכז מבקרים. יהיה אולם תצוגה, אולם כנסים, אפשר לקיים כנסים בינלאומיים, כנסים ארציים שם.
- עו"ד מאיר דהן:** הרצאות.
- דוד שטרית:** אודיו, וידאו, סרטים.

משה חזות: אני רק רוצה לומר. סדרי העדיפויות שלנו צריכים להיות ברורים לחלוטין. אני חושב שהיום, מבחינת סדרי עדיפות כמו שמאיר אמר, השכונות הוותיקות, הבאנו פה הצבעה לסדר לגבי השכונות הוותיקות. אתה יודע מה? הרמתם כנגד הנושא הזה לפחות 24 מיליון. בואו ניתן קודם כל,

צבי גוב-ארי: אתה מכיר את המושג של התחדשות עירונית.

משה חזות: רגע, צביקה. שנייה. אתה יודע, אחר כך השכונות יגידו 'בונים מרכז מבקרים ואותנו שוכחים'. זה מה שיהיה לנו כל הזמן.

עו"ד מאיר דהן: השאלה אם שוכחים.

משה חזות: שוכחים, שוכחים.

עו"ד מאיר דהן: בוא נראה כמה הושקע בשכונות בוותיקות. מתוכנן להיות מושקע.

משה חזות: מה מתוכנן בשכונות הוותיקות? שלחתי מעל 120 תמונות ככה סתם במרחב הציבורי, לא הפרטי. נעשה משהו.

צבי גוב-ארי: משה, זה אולי ביני לביני העניין של מה יגידו. אתה צריך להוביל למען העיר הזאת. יהיו כאלה שיגידו כך, ויהיו כאלה שיגידו אחרת. השאלה אם זה נחוץ או לא נחוץ. זו השאלה. האם יבנה צריכה לבוא לידי ביטוי גם בהיסטוריה המפוארת של העיר הזאת. שהיא בעצם משנית לירושלים בעניין הזה. הרי אם אנחנו אומרים 'אוקיי, נדחוף את כל העניין, נביא לאיזשהו מתנ"ס צדדי או מתנ"ס מרכזי', זה יהיה חלק ממתנ"ס. הוא לא יכול להיות חלק ממתנ"ס. זה לא אותו דבר. זה באמת לא אותו דבר. אני רואה בזה מקדש מעט, פחות או יותר.

עו"ד מאיר דהן: השאלה, כמו שמשה אומר, ומאיר, האם זה בא על חשבון השכונות הוותיקות.

צבי גוב-ארי: ודאי שלא. אם הייתי יכול היום לחדש לבד את המבנים, הייתי עושה את זה. לכן הוקמה המנהלת להתחדשות עירונית. אתמול היה פה צוות של 30 איש, שישבנו על מה עושים עם השכונות הוותיקות. לקחת כל אחד מהמבן, ולהחליט האם כבישים עושים כאן, הורסים שם. אני לא הולך להשאיר שום דבר ישן מאחורי. נקודה. היכן שאפשר יהיה לעשות. אתה מדבר על השטחים הציבוריים. עשה מהנדס העיר ציור, כל השטחים הציבוריים, הכין תוכנית, הולך להיות מתוקצב. וייכנס לכל אחד מהמקומות. החל מפחי האשפה להזיז, וכלה לטפל ברחוב זה וברחוב אחר. להזכיר לכם, רחוב הדרור היה אחד הרחובות הישנים של העיר. שסבל מהזנחה של לא יודע מה. ותראו איך נראה היום רחוב הדרור, אם פינוי בינוי והתחדשות עירונית, וכל מה שקורה אחרי שיגמרו שם את

הבנייה. גם הרחוב ירובד, יוחלפו תשתיות, מדרכות וכו', והכל יתחדש. נאות שז"ר יש שנה פרויקטים שרצים היום, של פינוי בינוי. נסיים שם, ואולי ניכנס לתמ"א 38. לא בטוח שזה אפשרי עם המבנים. אבל נעשה משהו שהשכונה תיראה אחרת. אי אפשר לומר. ההשקעה רבה. הריבוע הזה של -

משה חזות: האורן-הערבה.

צבי גוב-ארי: כן. יש הרגע תוכנית, עמדנו להעלות כאן את העניין של קרקע מחליפה, של 720 יחידות דיור. נאמר לנו לא לעשות את זה עכשיו, עד שיגבשו את הקונספט. אבל, יש הסכם כבר. ובכל זאת, ולמרות שיש הסכם, יצא למכרז. כי הכשרת היישוב נכנסה לשם, עשתה תוכנית, ואנחנו אומרים בכל זאת, אנחנו נרצה שיהיה מכרז של יזמים, כך נהוג בכל מה שקשור להתחדשות עירונית. אנחנו נלך על העניין הזה, עם קרקע משלימה.

משה חזות: יהיה מכרז לפינוי בינוי?

צבי גוב-ארי: כן. עם קרקע משלימה. כי אתה מקצה כאן 720 יחידות דיור.

משה חזות: אמרו לי עד עכשיו אי אפשר לעשות מכרזים לפינוי בינוי.

צבי גוב-ארי: לגבי קרקע משלימה אתה חייב.

מאיר שיטריט: עדיף לעשות מכרזים.

משה חזות: עדיף לעשות מכרז. לא היינו נתקעים גם בחיסכון ולא נתקעים

באלון. במכרז. והיינו מקבלים מחיר לתושבים, הרבה מאוד דברים.

ד"ר אהוד ויצמן: היה תקוע שנים, שנים. בגלל שערכי הקרקע והדירות היו

נמוכים. סוף סוף הגיע יזם. וזה נתקע לא בגלל מכרז או לא, אלא קבוצה של אנשים

שהחליטה שזה לא מה שהיא רוצה בשלב מאוד מתקדם, כשלמעשה כבר סגרנו את כל

העניין של תכנון ותחילת עבודה.

מאיר שיטריט: אבל הם בעלי הזכויות.

משה חזות: אם אתה יוצא עם בעלי הזכויות למכרז, ואתה אומר אנחנו

יוצאים למכרז יחד, ובחרים יחד קבלן, לא היה -

צבי גוב-ארי: אתה יודע שהוועד של שיכון חיסכון התחלף. מישהו אחר

סיכם, התחלף ועד, אני מכיר את הסיפור הזה. וגם במכרז ייתקע. טוב, חברים, אני מבקש

תמיכה בעניין הזה. זה חשוב לכם. מי שלא יתמוך, לא יתמוך. מי בעד? מי נגד? תודה.

הלאה.

הצבעה:

בעד: 9 (ה"ה: צבי גוב ארי, חיים מסינג, אהוד ויצמן, פאלי כהן, מאיר דהן, דורון מלכה, תם ליפשיץ, שחר סימנה, יהודה דנינו)
נגד: 2 (ה"ה: מאיר שטרית, משה חזות)

החלטה מס' 1/21/15:

הוחלט ברוב קולות לאשר תב"ר מס' 523 – בניית מרכז מבקרים סך 24 מיליון ₪, מימון במסגרת הסכם הגג.

2. אישור תב"ר מס' 524 – שיקום אתר חרובית, בסך 1 מיליון ₪ במימון קרן הפיתוח.

צבי גוב-ארי: ניתן למנכ"ל להסביר על חרובית. תב"ר 524, שיקום אתר חרובית בסך 1 מיליון ₪, במימון קרן הפיתוח. בבקשה, דוד. דוד הוא חבר דירקטוריון באיגוד ערים לאיכות הסביבה.

דוד שטרית: אתר חרובית זה אתר שבעצם היום מוחל על ידי איגוד ערים לאיכות הסביבה שאנחנו חברים בו.

צבי גוב-ארי: זה רתמים... נסגר ועבר.

דוד שטרית: האיגוד מחזיק את האתר כי לחברות האיגוד המחיר הוא הרבה יותר זול ממה שהיינו צריכים לשלם אילו היינו מעבירים לחירייה או למקומות אחרים.

מאיר שיטרית: מה המחיר?

דוד שטרית: היום אנחנו משלמים דמי זה לחרובית 115 שקל לטון.

מאיר שיטרית: חוץ מהובלה. רק הקבורה.

דוד שטרית: רק הטמנה, כן.

צבי גוב-ארי: רגע, זה בהפרש של כ-50 שקל מהחירייה.

מאיר שיטרית: לעומת הדרום?

דוד שטרית: לעומת הדרום, לעומת חירייה, לעומת הרבה מקומות.

צבי גוב-ארי: דרך אגב, היום זה לא רק הטמנה. מעבר לעניין הזה יש עוד

110 שקל אגרת הטמנה של הממשלה. שאמורה לחזור לשימוש הערים ומעולם לא חזר.

מאיר שיטרית: משלמים 225, 230 שקל.

דוד שטרית: אם היינו מעבירים לחירייה,

ומה משלמים בדרום?	מאיר שיטרית:
300 שקל משלמים.	דוד שטרית:
כבר כדאי לשרוף.	מאיר שיטרית:
טוב, זה סיפור אחר.	דוד שטרית:
בקיצור, אין לאיגוד כסף מהערים?	משה חזות:
... אתה אומר שלקחו כסף, כמה? 200 שקל נוספים? אז	מאיר שיטרית:
	שישקמו עם הכסף הזה.
מה זה לקחה 200 שקל?	דוד שטרית:
אתה אומר שמשלמים אגרה לממשלה, שאמורה לחזור אלינו.	מאיר שיטרית:
ממשלה זה אגרת הטמנה שהיא הולכת לממשלה, לאוצר. זה	דוד שטרית:
	לא -
יש עוד מס?	מאיר שיטרית:
כן, זה מס.	דוד שטרית:
שהיה אמור לחזור לפיתרונות קצה וכו', ושום דבר לא -	צבי גוב-ארי:
האבסורד הזה שאנחנו עם המערכת מפרידים אשפה היום	דוד שטרית:
לרטוב ויבש, בגלל שאין פיתרונות קצה,	
וקוברים אותו.	מאיר שיטרית:
בגלל שאין פיתרון אחר, לא אנחנו. ... תדבר עם המדינה, עם	דוד שטרית:
הממשלה.	
אגב, מותר שתי מילים על העניין הזה. מדינת ישראל לצערי	מאיר שיטרית:
82% מכל אשפה בארץ, כולל הממוחזרת, נקברים באדמה. אין, זה שיא עולמי. בכל העולם	
מגיעים למצבים של 20%. הכי טובים 12%. בישראל לצערי -	
כי אנחנו לא שורפים.	צבי גוב-ארי:
הולכים לכיוון של שריפה כרגע.	עו"ד מאיר דהן:
גם לא ממחזרים מספיק.	מאיר שיטרית:
במשרד לאיכות הסביבה ישנה תוכנית,	עו"ד מאיר דהן:
אתה יודע שבזמנו אני עשיתי מכרז להקים משרפה -	מאיר שיטרית:
הסיכום של חרובית מצריך השתתפות של חברי איגוד	צבי גוב-ארי:
בהתאם להשפעה שמועברת על ידי כל אחד מהגורמים. רחובות יהיה פי ארבע,	
הסיכום עולה בערך 11 מיליון שקל. והחלק היחסי שלנו הוא 1	דוד שטרית:
מיליון שקל, שזה לפי חלוקה לא לפי תושבים ולא לפי כמות אשפה. לנו זה טוב כי עיריית	

רחובות, לא בהכרח שאשפה, אנחנו גם מייצרים יותר אשפה ביחס לתושבים. וזה 1 מיליון שקל. עכשיו 1 מיליון שקל בא כי המתקן הגיע לשיא הקיבולת שלו. וכדי להכשיר,

עו"ד מאיר דהן: חופרים, יש עוד מקום שחופרים שם.

דוד שטרית: יש עוד חלק שלא פותח. זה נקרא בריכות 7 ו-8, ששם כרגע מכשירים אותן לטובת הפסולת החדשה שתהיה. וזה ה-1 מיליון שקל.

משה חזות: לא משמשים, דוד, עם הגז שעשו שם?

דוד שטרית: יש שם מתקן לגז. עדיין לא בשיא תפוקתו. אבל הוא יהיה שם. השקיעו המון בנושא הגז.

משה חזות: כן, כן, הייתי שם. ראיתי הכל.

צבי גוב-ארי: זה הסיפור. אתם נגד?

משה חזות: לא, מה פתאום.

צבי גוב-ארי: ניקח את זה לשכונות הוותיקות. מי בעד?

החלטה מס' 2/21/15:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 524 – שיקום אתר חרובית, בסך 1 מיליון ש"ח במימון קרן הפיתוח.

משה חזות: אולי תביאו אתם הצעה לסדר. לא אני. מישהו אחר יביא הצעה לסדר, לגבי שכונות ותיקות, תראה שאנחנו מצביעים בעד.

עו"ד מאיר דהן: הוא הביא תוכנית.

צבי גוב-ארי: אני אזמין אותך,

משה חזות: מה תזמין אותי, צביקה? שלחתי 120 תמונות. נעשו כמה דברים. אני עוקב על זה. עכשיו חזרתי מחו"ל, אני ממשיך את הסיורים שלי.

צבי גוב-ארי: ... תמונות. אני מבקש גם שתלכוד את זה שזורק לך את האשפה.

משה חזות: מה הקשר? מדרכה שקועה. הוא עשה את זה? לא. שלחתי תמונות. תבצעו, תסדרו. אל תגידו -

צבי גוב-ארי: טוב, אני אשמח מאוד להמשיך לקבל תמונות.

משה חזות: כן? בבקשה, אני אתן לך.

צבי גוב-ארי: שיהיה בבקשה בחיך.

משה חזות: בבקשה, אתה רוצה סיור, תמונות. מה שאתה רוצה, באמת,

צביקה. אנחנו רוצים פיתרון. לא לוקח קרדיטים של אף אחד.

צבי גוב-ארי: אתה מוכן להפסיק דקה?

משה חזות: לא, זכותי גם, אני יכול להגיד מה שאני חושב.

צבי גוב-ארי: רק רגע, דקה אחת, משה. נאות שז"ר הוכנה תוכנית לפרטי

פרטים. שיש בה כשבעה מתחמים. העלויות שם עלויות מאוד גבוהות. אני הולך לבחון מה העדיפויות, איפה להשקיע בתוך העניין הזה, כולל כל המרחב הציבורי. לא כבישים וכו', כי הכבישים ריבדנו שם, עצים החלפנו, מדרכות החלפנו, תאורה החלפנו. מה שנשאר פה, פה ושם פינות שצריך, וחומות של בתים שיתמוטטו, גם לזה אנחנו נכנסים. שזה לא בדיוק פרויקט עירוני. אבל אנחנו עושים את זה. נכנסים גם בין הבתים.

משה חזות: כן, רחוב התבור. חומה נפלה שם. כן, אז מה? אבל לבצע את זה,

צבי גוב-ארי: תשמע, אז מה. היית פה לפחות 15 שנה, לכל הרוחות. היית צריך לדבר גם אז.

משה חזות: מה? סליחה? צביקה? זה מה שאתה עכשיו אומר על השולחן הזה?

צבי גוב-ארי: נו, באמת. אתה מבין איך אנחנו חיים, באלו תנאים. אתה נכנס שם, עושה. היום בשכונת נאות שז"ר שריבדו בה כבישים, החליפו מערכות, טיפלו גם לאחרונה בעניין של השיטפונות וכל היתר. הושקע שם הון תועפות, אבל תמיד מתלוננים. מה לעשות? מי שזורק זבל בחוץ זה לא אני. מי שמטנף את השכונה זה לא אני. ובכל זאת עושים את זה. החלטתי היום להיות רגוע.

3. הצטרפות לתאגיד אזורי.

צבי גוב-ארי: הסיפור של תאגידי מים וביוב. תקשיבו דקה, בבקשה, הובילו

להחלטה שסוגרים את התאגידים המקומיים ופותחים תאגידים אזוריים. השלטון המקומי מתנגד לזה. מפני שעכשיו תארו לכם מצב שבו, זה מה שמתכננים עבורנו, נצטרף את התאגיד של מי יבנה לאשדוד, חלק מאשדוד, גדרה, חלק מאשדוד, בני עיש, חלק מאשדוד, והמסכן שפרץ לו ביוב בחצר יעמוד בתור לאשדוד. היום אני אומר שגם שזה, טוב, לא חשוב. אני נמנע. בסופו של דבר נכנס גם לחצרות ומחליף מערכות שם. איך אני עושה את זה עם תאגיד אזורי? מרחיקים את הטיפול בבעיות התושב למקום אחר. אני חושב שעם זה אי אפשר לחיות. מרכז השלטון המקומי פועל לביטול התאגידים והחזרתם לעיריות. אני

חושב שכאשר הסיפור הזה יוחזר לעיריות צריך לפתוח חשבון נפרד לעניין מים וביוב, שינוהל על ידי קוורום חד משמעית, מבלי שזה ייכנס לתקציב הרגיל, מפני שזה מה שקרה במשך שנים ולא השקיעו בתשתיות. עכשיו תאגיד מי יבנה עשה עבודה יפה מאוד בהחלפת תשתיות בעיר. והקטין את הפחת מ-27% ל-8, 9 אחוזים. היה פחת החלפת צנרת ישנה וכו'. ממשיך לעבוד. לנו כעיר, ואנחנו האסיפה הכללית של התאגיד, דרך אגב. האסיפה הכללית צריכה להחליט האם להצטרף לתאגיד אזורי או לעמוד על כך שתאגיד מי יבנה ימשיך להיות תאגיד של העיר יבנה.

מאיר שיטרית: וגן יבנה. אנחנו עם גן יבנה, לא?

דוד שטרית: אנחנו עם גן יבנה.

צבי גוב-ארי: אני מבקש להעלות להצבעה את ההחלטה הבאה: מועצת העיר לרשות המקומית יבנה כאסיפה כללית ובעלת המניות בתאגיד מי יבנה מחליטה כי התאגיד ימשיך בפעילותו כתאגיד עצמאי, וזאת עד לביטול תאגידי המים והביוב. מי בעד?

החלטה מס' 3/21/15:

מועצת העיר של הרשות המקומית יבנה כאסיפה כללית ובעלת המניות בתאגיד מי יבנה מחליטה פה אחד כי התאגיד ימשיך בפעילותו כתאגיד עצמאי, וזאת עד לביטול תאגידי המים והביוב.

4. עדכון חוק עזר עירוני – חנייה בכחול/לבן.

צבי גוב-ארי: הסעיף הבא יעורר עליו מהומת אלוהים.

משה חזות: צביקה, אם זה חוק עזר, בוא נוריד אותו מסדר היום.

צבי גוב-ארי: לא מדבר על חוק עזר, דקה. תן לי לדבר בבקשה.

??? ... קובע לעצמו.

צבי גוב-ארי: סליחה רגע. קיים חוק עזר, שמאפשר לוועדת תנועה להחליט

היכן צובעים חנייה. וניסינו בזמנו עם מדחנים,

מאיר שיטרית: שמת לב שאני חתום על החוק?

ד"ר אהוד ויצמן: שמנו לב מאוד שאתה חתום. שאתה אישרת אותו.

צבי גוב-ארי: עכשיו ראו. מה בדיוק קורה פה? פונים אלי סוחרים במרכזים

הקטנים, אני לא מדבר על מרכזי קניות שיש שם מגרשי חנייה מתחת לקרקע וחנויות ציבוריות וכו'. לא שם הבעיה. המרכזים הקטנים הללו, שביום שבעל חנות תוקע שם רכב,

ועוד אחד מחנה רכב וכו', אין מחזוריות של המסחר. זה מה שקורה. סותמים להם את הפרנסה. והמדובר, מבחינתי, במרכז דואני, מרכז של שבזי. יבנה סנטר.

משה חזות: לב יבנה.

צבי גוב-ארי: לב יבנה. אלה המקומות. במקומות אחרים קיים פיתרון גם לזה וגם לזה. במקומות הללו פשוט המסחר מת. אנשים חונים, גם בעלי עסקים. מחנים שם את הרכב. אתה עובר שם, רוצה לרדת כאן לקנות משהו, הכל מלא. אתה לא יכול להחנות לדקה אחת. ממשיך הלאה. והסיפור הזה בא לעשות שני דברים. מה הוא שונה מחוק העזר? חוק העזר היה כאן בדיון, או לא בדיון, לא הרגע. מה הוא שונה? הוא שונה בכמה דברים. דבר מספר אחד, חוק העזר, ביום שצבעת בכחול לבן, אתה משלם מהשעה הראשונה. מה שאני מציע שהשעה הראשונה תהיה חופשית. הדבר האחר, החלת החוק. בחוק העזר הנוכחי החלת החוק מתחילה משעה שמונה בבוקר. חשבתי שזה יהיה נכון שעה שבע, על מנת לפנות את המקום. כי אנשים יכולים להחנות שם משעה שבע ולסתום את העניין. הדבר השלישי, בחוק מדובר על שני שקלים בשנת 2004. 4 שקלים. הדבר החמישי זה שהכסף הזה יעמוד לרשות ועד המרכז המסחרי שלידי יש את האיסור. על מנת לשפר עציצים, דברים אלה ואחרים, המרכז המסחרי יראה אחרת. מי שחושב שעיריית יבנה מתעשרת מהעניין הזה, הוא פשוט חלול. אני מכיר את זה. פשוט חלול. מפני שעיריית יבנה לא מתעשרת מ-4 שקלים פה, 4 שקלים שם. אני רוצה לעשות טוב למסחר ביבנה. ארנונה של המסחר שלישי ממקום אחר ביבנה. עשינו כל מיני קמפיינים לעידוד מסחר ביבנה. ואני לא מעודד מסחר ביבנה למרכזים הגדולים. מרכזים גדולים מגיעים לשם אנשים. אני מעודד מסחר באותם, מבחינתי מה שחשוב שהחנות והעסקים הקטנים יחיו. והם לא חיים. עכשיו אני חושב שכל רכב שעומד שם סותם אפשרות שמישהו שעובר שם יכול להחנות ולקנות. זה הסיפור.

מאיר שיטריט: זה חשבון פשוט. אם אני איש עסקים ורוצה להחנות את האוטו שלי, אני אבוא בשמונה בבוקר, אשים את האוטו לעשר שעות, אני אשלם 40 שקל, שווה לי.

ד"ר אהוד ויצמן: שווה לך?

מאיר שיטריט: כן, יש לי חנייה.

עו"ד מאיר דהן: אפילו לקוח. אני מוכן להחנות שעתיים ולשלם ...

צבי גוב-ארי: מאיר, אתה רוצה לשלם שעה שנייה 40 שקל?

דוד שטרית: זה אולי יעזור.

עו"ד מאיר דהן: צביקה, אני בשביל 4 שקלים, אני אבוא אחנה שעתיים שם.

- דורון מלכה:** אף אחד לא ... בשביל 4 שקלים, זה בסדר. אנחנו מכירים את המסחר פה ביבנה. אנשים בשביל שקל יעברו גם לעיר אחרת. אני גם רוצה לברך על הדבר הזה, צביקה.
- צבי גוב-ארי:** הוא צודק.
- מאיר שיטריט:** אנשים היום מקבלים דוחות שחונים על אדום לבן, שמקבלים 500 שקל על המדרכה.
- דורון מלכה:** מאיר, 20 שנה יש לי משרד שם בלב יבנה. ואנשים בשביל שקל,
- צבי גוב-ארי:** השאלה אם הרעיון נכון. השאלה אם צריך ללכת על העניין הזה או לא צריך ללכת על העניין הזה.
- משה חזות:** תן לדורון לדבר, הוא רוצה לדבר.
- דורון מלכה:** אני קודם רוצה לברך על העניין הזה, צביקה. זה חשוב מאוד. וכל בעלי העסקים בלב יבנה, במרכז, מאושרים ושמחים על זה ומחזקים את ידו של ראש העיר על המהלך הזה. וכמובן שד"ר אהוד ויצמן כמחזיק תיק התחבורה וכל העניינים האלה. והיו לנו שיחות רבות על הנושא הזה. בבקשה הקטנה היא רק כל הסיפור הזה, זה לא לעשות לשעה אחת אלא לשעתיים. כי ישנם בעלי מספרות וכל מיני כאלה, שלא רוצים להגביל את האנשים שלהם, או מרכזים שאנשים יורדים לקנות, ואז אנשים יברחו להם מהר. אז בשעתיים זה משהו ממוצע שכל אחד נכנס ויוצא.
- צבי גוב-ארי:** אנחנו נגבש כל הצעה. בבקשה תעלו.
- דורון מלכה:** אז כן. לגבי השעה שבע, ישנם אנשים שחונים,
- עו"ד מאיר דהן:** מה, שעתיים במספרה?
- דורון מלכה:** כן, מי שעושה פסים תמיד, אם אשתך עושה פסים, יותר משעתיים. לגבי השעה שבע, זו שעה מאוד מוקדמת, שמי שבמקרה החנה את הרכב שלו מהלילה, בבוקר הוא לא מספיק להוציא את האוטו. הוא כבר חוטף את הדוח בשעה שמונה בבוקר. ולכן זה חייב להתחיל משעה שמונה.
- יהודה דנינו:** בעלי העסקים לא פותחים בשעה שבע, שמונה.
- דורון מלכה:** והמרכזים לא נפתחים לפני שעה תשע.
- עו"ד מאיר דהן:** בעלי עסקים לא פותחים בשעה שבע, שמונה. פיצות, שווארמות.
- משה חזות:** צביקה, בלב יבנה המתחמים הפרטיים. החניון הוא מתחם

פרטי.

- ד"ר אהוד ויצמן:** לא על זה מדובר. רק על השצ"פ.
צבי גוב-ארי: רגע, משה.
משה חזות: כן, אני יודע, אני אסביר לכם תיכף.
צבי גוב-ארי: תן לו לגמור בבקשה.
דורון מלכה: המרכזים לא נפתחים לפני השעה תשע. ולכן בשמונה אין טעם לרוץ איתם לשעה שבע, כי אנשים עדיין שחונים שם,
צבי גוב-ארי: אוקיי, זה משאיר את חוק העזר כפי שהוא. בשמונה. רק אומרים, כאשר אפעיל אותו אומר שמשמונה עד תשע זה ללא תשלום. אתה אומר שיהיה שעתיים?
דורון מלכה: כן, כי שעתיים זה הזמן הממוצע שבן אדם -
צבי גוב-ארי: זו שעה שהנשים שמות את הילדים בגני הילדים וכו', ורצות לעשות קניות.
דורון מלכה: בעיקר במרכזים האלה, יש מספרות, ציפורניים, כל מיני כאלה דברים. זה דבר שלוקח שעה, שעה וחצי. וצריך לתת לאנשים לתת להם,
עו"ד מאיר דהן: ויש גם מרפאות.
דורון מלכה: שעתיים זה זמן שבן אדם נכנס, יוצא, מפנה את המקום בצורה מסודרת. ויש לו ממש את הזמן.
עו"ד מאיר דהן: לא, אפשר לעשות שעתיים, אבל את השעה השלישית הוא, מה זה ארבעה שקלים? אנשים לא יצאו. בשביל מה זה ארבעה שקלים? אתה צריך להגדיל. אם אתה עושה שעתיים,
צבי גוב-ארי: התעריף היום הנהוג הוא שישה שקלים. 3.5, שישה.
עו"ד מאיר דהן: לא, צריך להגדיל ל-10 שקלים. אי אפשר מבחינה חוקית?
ד"ר אהוד ויצמן: אני מבקש להתייחס רגע לפני. תראו, חבל שמאיר לא שומע. הרעיון הזה של הכחול לבן קודם כל הגיע לראש העיר מהסוחרים עצמם. חשוב לדעת. אני חוזר, מאיר, בשבילך. הרעיון הזה התחיל מזה שהגיעו סוחרים של לב יבנה, הוועד והוועדים, ואמרו לראש העיר 'אנחנו ככה לא יכולים לעבוד. אנחנו חנוקים'. החניות בלב יבנה,
מאיר שיטריט: איפה הם חונים, בעלי העסקים?
ד"ר אהוד ויצמן: אני אסביר. שנייה.
צבי גוב-ארי: הוועדים הגיעו. העסקים של המרכז חונים שם. לכן רצו לייצר

כלי כלשהו שיאפשר להם תנועה של סוחרים.

ד"ר אהוד ויצמן: לגמרי. עכשיו הגיעו, חתמו וביקשו. יש שם בעיה. החלק

הפנימי הוא פרטי, אז אין הרבה מה לעשות. נשאר החלק החיצוני. החלק החיצוני על הסחלב, אנחנו מדברים בערך על 22 חניות, כולל חניות נכים.

מאיר שיטרית: אי אפשר להגדיל את מספר החניות במרכז הזה בחוץ? יש

שם כיכר ענקית.

ד"ר אהוד ויצמן: לא הכיכר. אתה מדבר על ההרחבה.

צבי גוב-ארי: אנחנו מדברים על כנראה אפשרות של תוספת של עוד 15

חניות, אם אנחנו מסירים שם,

מאיר שיטרית: כן, לעשות את ההרחבה הזאת,

צבי גוב-ארי: זה עדיין לא סותר את הצורך לאפשר שליטה בעניין הזה ולא

להחנות. קל לי מאוד, דרך אגב, להשאיר את זה כפי שזה. הסוחרים מבקשים הגנה.

משה חזות: במתחם הפרטי יהיה כחול לבן? לא, נכון.

עו"ד מאיר דהן: לא אפשרי.

משה חזות: אז כל מה שאתם אומרים עכשיו, זה בטל. אני אסביר.

ד"ר אהוד ויצמן: לא בטל. זה 22 חניות.

משה חזות: רגע, אני אסביר. אתם מדברים רק על לב יבנה עכשיו?

והמרכז בדואני? לא, כלומר? רגע, שנייה, אני רוצה לדעת.

ד"ר אהוד ויצמן: לא הקשבת, אז אני אגיד. מה שהולכים לעשות, קודם כל לב

יבנה, החלק הציבורי, לא החלק הפרטי, השצ"פ בסחלב, על דואני אנחנו לא נעשה כי זה

ציר מרכזי. יש לנו את מה שבול בנק לאומי, שבזי. יש לנו את דואני. אני מדבר על הצורך.

תראה, מה שקורה, זה שאנשים באים. אני מדבר גם על אלה שגרים מסביב. שמים את

הרכב שלהם והולכים. סתמו את המקום.

מאיר שיטרית: גם בעלי החנויות.

ד"ר אהוד ויצמן: לא, אבל מאיר. בתוך החנייה הפרטית יש משהו כמו 50

חניות, בערך, במתחם הפרטי. יבואו הסוחרים מוקדם. ישימו שם את הרכב, בזה נגמר

העניין. המקום הנוסף זה דואני פה במרכז הישן. ... ויש בקשה של המרכז הקטן של

שוארמת תומר ואלה. יש שם בערך שש חניות שהם מבקשים גם את זה. זה הפיילוט

שראש העיר רוצה להוביל בשלושה חודשים האלה, לראות איך זה עובד. זה הסיפור.

מאיר שיטרית: אפשר להתייחס? אני חושב שזה שינוי גדול מדי בשביל

פיתרון מזערי, שהוא ... מקצועית, יש דרך ... בשביל 4 שקלים אף אחד לא יזוז, אני אומר

לך. יש איזה דרך. מה אפשר לעשות? יש פטנט, שאני הכרתי אותו בתור שר התחבורה, והוא קיים ועובד במקומות אחרים. יש מכשיר שאתה קונה אותו ושם אותו על האוטו שלך, על השמשה, אתה יכול לראות כמה זמן האוטו חונה. אתה אומר, השעה הראשונה חינם. חינם. אבל אם אתה נשאר מעל שעה, אתה תשלם 50 שקל.

צבי גוב-ארי: אני לא דיברתי על איך אנחנו שולטים על זה, מאיר. צריך תכנון. ... כל הצעה טובה. תחשוב רק על מה שקורה -

מאיר שיטריט: יש לך שליטה בזמן שהאיש נשאר. הוא יודע אני נשאר יותר משעה, אני משלם 50 שקל. לא כדאי לו להישאר. אז 10 שעות יעלה לו 500 שקל. הוא לא יאשר.

עו"ד מאיר דהן: אתה אמרת שזה לא -

מאיר שיטריט: אני חושב שאפשר להפעיל את זה בתור חוק עזר, יחד עם המכשיר.

ד"ר אהוד ויצמן: מאיר, אתה מכיר את זה. החוק מגביל את העניין הזה של התשלום. אני מדבר על האפליקציות שיש היום. פנגו, סלופארק ואיזי פארק. לתעריף של שבין 3.5 ל-6 שקלים. מה שאתה מציע זה בכלל משהו אחר.

צבי גוב-ארי: אני מוכן לבחון את זה. יש לי דרך אחרת,

ד"ר אהוד ויצמן: צביקה, כל הרעש ... הוא עכשיו 50 שקל.

תם ליפשיץ: אבל מה? פקחים יסתובבו?

דוד שטרית: אחרת אין אפקט לזה.

צבי גוב-ארי: משה, אני יודע שהזיכרון קטן לבעיה הגדולה, מה שאני יכול לעשות.

משה חזות: אני אסביר, צביקה. עלות מול תועלת בגבייה. תוספת מכשירים,

צבי גוב-ארי: סליחה, חברים!

משה חזות: עלות מול תועלת. זה להוסיף מכשירים. או להניע את פנגו ואת כל אמצעי התשלום האחרים. פיקוח, גבייה. צביקה, אנחנו בעיר, אנחנו מתחילים לאבד, לדעתי, את הזהות היבנאית שלנו. הרבה מאוד מבוגרים לא מתעסקים עם פנגו, לא עם זה. אני מודד את הדברים בעלות מול תועלת. אני חושב שהצטברו דוחות כאן. יהיה בלגן אחד שלם.

עו"ד מאיר דהן: מבוגר יבוא לשעה, יקנה, יצא.

משה חזות: לא מבוגר, לא יודע. עד היום הוא בא לבנק שלו, נכנס לבנק,

- יוצא, הולך. צריך אולי לחשוב על כיוונים אחרים. עכשיו אנחנו עושים,
- צבי גוב-ארי:** איזה כיוונים אחרים?
- משה חזות:** עושים חוק עזר עירוני,
- דוד שטרית:** היום החוק קיים.
- משה חזות:** הוא קיים. אנחנו הולכים לשנות. אתה לא יכול להפעיל אותו במתכונת הזו.
- דוד שטרית:** למה לא?
- משה חזות:** למה? תשים מדחנים, אמצעי תשלום.
- דוד שטרית:** לא צריך מדחנים. היום פנגו זה גם אמצעי חלופי. אתה יכול להפעיל אותו.
- משה חזות:** יש פה שינויים מהותיים מ-2004, שהחוק נכתב.
- דוד שטרית:** לא משנה, הוא בתוקף. מה זה משנה.
- משה חזות:** אין שום בעיה, בתוקף. ...
- עו"ד מאיר דהן:** אבל יש צורך כרגע לבעלי עסקים -
- צבי גוב-ארי:** אני שומע עלות תועלת. התועלת בעירייה היא אפס מיליון. יש הוצאה כאן. אבל מצד שני, התועלת למסכנים הללו היא גדולה. היא מאפשרת להם מסחר. זה הסיפור. אני לא עושה את זה על מנת ... המצב של עלות-תועלת זה יפה.
- משה חזות:** אני אומר לך. המסחר פה יקרוס. ...
- עו"ד מאיר דהן:** זה פיילוט. אם נראה שזה לא עובד, וזה פוגע, נפסיק. זה פיילוט.
- מאיר שיטרית:** יש לי הצעה. בלי חוק עזר, נפעיל את זה חודש, חודשיים ניסיון.
- צבי גוב-ארי:** חשבתי לשתף אתכם. העליתי את זה פה באמת במטרה לשמוע גם, ולשתף. אז לא צריך שום דבר. לא חוק עזר קיים. חוק עזר רגיל. אנחנו נפעיל את חוק העזר כולו ונראה מה יקרה. הכל כחול לבן.
- משה חזות:** אוקיי. אתה עושה כרטיסי חנייה, על פי החוק. אמצעי התשלום זה כרטיסי חנייה. ... (מדברים ביחד) בכל מקרה, אנחנו לא דנים עכשיו על החוק הזה. אני ביקשתי להסיר את ההצעה הזאת.
- צבי גוב-ארי:** חברים, דקה. משה. פתחתי כפי שפתחתי, מפני שאני לא מצביע עליו. הסברתי למה אני הולך על העניין הזה. שמעתי אתכם. ממה שאני שומע, זה אומר יש פה עניין של עלות תועלת ואנחנו בדיוק לא יודעים לחשב עלות תועלת. אני מודיע

חד משמעית, משה חזות, אין תועלת לעירייה אפילו בפרוטה.

מאיר שיטריט: זה נכון. עלות תועלת לסוחרים.

צבי גוב-ארי: התועלת לציבור היא גדולה. למסכנים הללו שאי אפשר

להחנות על ידם, לקנות ב-10 דקות ולהסתלק, כי מישהו חונה שם כל היום. זו הכוונה לעשות. וזה מה שאנחנו הולכים לעשות. להפעיל את חוק העזר כפי שהוא. משעה ראשונה והלאה.

דורון מלכה: צביקה, אני שצריך להמשיך במה שאתה אומר.

צבי גוב-ארי: אתה מנסה לעשות משהו וזה הופך לחלטורה.

משה חזות: קודם כל מותר לנו להביע את הדעה שלנו. קודם כל, אני לא

מבין. אנחנו חייבים להיות בראש הזה כל הזמן? לא משמיעים לך מה שאתה רוצה לשמוע. אנחנו אומרים מה שאנחנו חושבים. חלטורה, חלטורה כל הזמן.

אלי מזוז: אני חושב ש, אנחנו לא כחול לבן, בוא. בסדר? לא כחול לבן.

אפשר לסמן ימינה מה שאתה רוצה. הכל בסדר. רק רציתי להתנצל על האיחור. צביקה, קודם כל אני רוצה להגיד תודה ואני שמח שאתה מביא את הנושא הזה לדיון. הנושא הזה עלה כמה וכמה פעמים בשנה האחרונה בפניך, בפני אהוד, בפני דורון, בפני אנשים פונים, בעלי עסקים באמת סובלים מהסיפור הזה. ולא רק בעלי עסקים. אני יכול להעיד על עצמי, כבעל רכב, שמגיע הרבה פעמים לחנייה, מחפש חנייה,

מאיר שיטריט: אתה מסתדר עם זה. ... כל אחד מאיתנו. אין חנייה, אתה

נכנס למקום אחר, מתרחק -

אלי מזוז: מאיר, תן לי לסיים.

עו"ד מאיר דהן: הולכים למרכז מסחרי שיש חנייה. ואז הם סובלים.

אלי מזוז: אני אשמח לדבר בעצמי. לא מכובד לקטוע אותי. אני לא באתי

להתנגח עכשיו עם אף אחד. לא מכובד לקטוע ואל תכניסו לי מילים לפה בבקשה. אני נוסע ואני נתקל הרבה פעמים במציאות שאני מסתובב סביב עצמי ומחפש חנייה. בפרט בלב יבנה, שזה נורא. אני מרגיש לא נעים שאני צריך להיכנס אחר כך לתוך שכונה ולחפש חנייה בתוך שכונה. לי אין בעיה עם ההליכה. אני צעיר, אין לי בעיה עם ההליכה. אבל ליבי על אנשים מבוגרים. ועל אנשים שקשה להם, שצריכים להחנות רחוק. אנשים שרוצים לבוא לעשות קניות ומוותרים. ועושים סיבוב. ואני שמעתי לא על אחד ולא על שניים שבדרך לקנייה ולא מוצאים ובסוף 'טוב, פעם אחרת, פעם אחרת'. ולכן אני חושב שהדיון שאתה מקיים פה הוא חשוב. ואני חושב שטובת העסקים והתושבים בדיון הזה היא, כמובן לעירייה אין תועלת כספית בסיפור הזה וכל הקשקושים סביב הכנסה כספית לעירייה סביב הסיפור

הזה זה בולשיט אחד גדול. אבל העניין הזה של להועיל לעסקים,

מאיר שיטריט: אף אחד לא העלה את זה בכלל.

ד"ר אהוד ויצמן: העלו, תתפלא. יש כאלה שאמרו שהעירייה הולכת להתעשר

מזה.

אלי מזוז: להעשיר את קופת העירייה. מזה, מארבעה שקלים, ומכמה

חניות בודדות, והיות והדבר נעשה בשום שכל ובדין, אני בטוח שבצורה הנכונה זה יביא

תועלת גם לעסקים וגם לתושבים ואני מברך על זה שזה בא לדין ובאמת יבדק בצורה ...

משה חזות: אז מה הועילו חכמים -

צבי גוב-ארי: אנחנו לא הגענו למצב שהעיר שטופה במבקרים מבחוץ. כי

אחרת הייתי צובע הכל לבן-כחול ומחלק כרטיסי תושב שיוכלו להחנות בלי תשלום. אבל

אנחנו לא הגענו לזה. הגענו רק למצב אחד הרגע. באותם מרכזים קטנים,

מאיר שיטריט: אתה רוצה לצבוע את כל יבנה כחול לבן?

צבי גוב-ארי: לא כחול לבן ההוא. חיים.

חיים מסינג: א', כמו שנאמר, הנושא הזה בא מהשטח, מה שנקרא. הוא

בא משטח מסוים. הוא לא בא מכל העיר, אבל הוא בא משטח מסוים. ולכן אני לא רואה

שום פסול, א' מהדיון הזה, שהוא דיון שאפשר לברך עליו, שלא מתקבלות פה החלטות. אני

חושב שבנושא עלות-תועלת, בסוף התועלת לבעלי העסקים היא יכולה להיות הרבה יותר

גדולה ממה שהם חושבים. ומעבר לזה, אני חושב שצריך לקחת את התוכנית הזאת

לתקופה מסוימת, תקופה מוגדרת. אני חושב שהיו פה כל מיני הצעות טכניות שצריך לבדוק

אותן. עלות, כמה זמן, באיזו שעה וכו' וכו'. אפשר להפעיל את זה. אז אחד יגיד ככה ואחד

יגיד ככה. בשביל זה אנחנו מנהלים את העיר ולא אחרים. ואחרי תקופה מסוימת עושים.

יושבים רגע, עוצרים, עושים, מפיקים לקחים ורואים. ואם זה טוב, תאמין לי יבואו אליך גם

ממרכזים אחרים. לכן אני חושב שצריך להמשיך הלאה, בכיוון הזה, בשום שכל. לשמוע מה

שאמרו פה, לנסות למצוא את התמהיל הנכון.

עו"ד מאיר דהן: אני רוצה לשאול את היועץ המשפטי מבחינת מקומות חנייה

הפרטיים שלהם, פנימה יותר, בלב יבנה למשל. הם יכולים למנוע -

עו"ד איתן בראש: אם זה שלהם פרטי, אם רוצים לשים מחסום -

עו"ד מאיר דהן: זאת אומרת שם, בלב יבנה למשל, אם הם לא גם בעלי

עסקים שם, שתי החניות הפרטיות הם לא יגייסו לטובת העניין, זה באמת יהיה זניח שם.

צריך לגייס אותם. ...

דורון מלכה: קודם כל, מאיר, כולם מגויסים, מבחינת עלות של בעלי

עסקים,

עו"ד מאיר דהן:

לא, אני מפחד שיתנו לי קנס.

דורון מלכה:

אני אומר, מבחינת בעלי עסקים, אי אפשר ... כל מי שמגיע

לעבוד עוד 50 שקל לחנייה.

ד"ר אהוד ויצמן:

מאיר, לשאלתך. תבינו, נעשתה עבודת עומק בעניין הזה. זה

לא משהו שהוגש, ועדיין חשבנו, ראש העיר, שהוא מביא את זה הנה לשמוע דעות, כדי שנוכל לגבש.

משה חזות:

מה זה עבודת עומק? סליחה, אולי תפרט.

ד"ר אהוד ויצמן:

אני אפרט. בדקנו את האופציה של החנייה הפרטית. וחשבנו

האם ניתן לשלב עם האפליקציות שיש היום, פנגו, סלופארק ואיזיפארק. התשובה היא שלא. מכיוון שזה פרטי. ישבתי עם הוועד ועם הבעלים של לב יבנה. ושקלנו את האפשרות של לשים שער בכניסה מהסחלב, ויציאה דרך דואני. כאשר זה אומר שצריך לשים בעצם אפשרות לקבל כרטיס, כמו שמקובל בהרבה מקומות. אתה יוצא, משלם באשראי וזהו. יש שם משהו כמו 50, 60 חניות. אומרים לי החברים, וזה דורון יכול להעיד, כי הוא מכיר שם מקרוב, הוא לא מצליח להוציא מהם 300 שקל בשביל ספרינקלרים, שזה תנאי לרישיון. עכשיו, העלות, ובדקתי את העלות עם החברות. מסתבר שלהקים כזה דבר זה סדר גודל של 120,000 שקל. עכשיו, 120,000 שקל, אבל תגיד לי, אתה יכול ... הרי זה לא יכסה. והמטרה היא בסוף, יכול להיות שהרעיון הזה של ההרחבה, שאני יודע שראש העיר בוחן את זה, תאפשר לנו להוסיף בחלק הפנימי יותר חניות. אבל לא צריך לפסול. תראה, הם משוועים לכל חנייה. מה שקורה וצריך להבין -

דורון מלכה:

גם הסוכנים וגם הקליינטים.

ד"ר אהוד ויצמן:

לקליינטים. עכשיו, מה שקורה זה שהבתים מסביב באים,

שמים את האוטו, יפה.

דורון מלכה:

עכשיו ישימו במתחם הפרטי.

ד"ר אהוד ויצמן:

והולכים. במתחם הפרטי יצטרכו לחפש פיתרון, עמוס

והחברים שם. מרגע ששמו את השצ"פ,

דורון מלכה:

מה שחשוב, שיהיה מקום ללקוח. יבוא, יקנה. מה כל אחד

יעשה זה לא מעניין.

ד"ר אהוד ויצמן:

וזאת הכוונה.

דורון מלכה:

ופעם שנייה בן אדם יבוא ברגל.

ד"ר אהוד ויצמן:

אגב, בשוארמה של תומר, חבר'ה, אתם לא מבינים. על הציר

של העצמאות, אני ישבתי איתם כבר שלוש או ארבע פעמים, עם החבר'ה, דורון, דיברנו על זה. ויש להם שם בעיה של חנייה. הצלחנו לאתר שלוש חניות שראש העיר אמר 'סעו'. שמנו שלוש חניות מול הזה. מה מסתבר? באים החבר'ה מהעצמאות, שמים את הרכב, והולכים. עכשיו כתוב, יש שם שלט, 'מיועד לתושבים'. אם לא נמצא אמצעים למקומות הקטנים האלה, אני לא מדבר לא על רוגובין ולא על ג'י ולא על קרסו, שם מסודר.

מאיר שיטריט: אפשר לשאול משהו? לגבי החניות הפרטיות, יש רעיון שאפשר להציע להם להיות שותפים בהכנסות. להגיד להם,

ד"ר אהוד ויצמן: אגב, זה שלהם.

מאיר שיטריט: נכון, אבל אני אומר. אם אנחנו רוצים ליצור חנייה כדי שלא יעמיסו את המכוניות. ויהיו הכנסות מפנגו או whatever, תקבלו מתוך 4 שקלים, שקל אחד ילך -

עו"ד איתן בראש: אתה לא יכול לעשות את זה. אתה לא יכול לתת אבל הכנסות של העירייה -

מאיר שיטריט: למה לא? זה לא של העירייה, זה שטח פרטי. אתה מגיע איתם להסכם, מה?

עו"ד איתן בראש: אבל זה לא קשור. אם אתה רוצה לשלם להם שכירות עבור,

מאיר שיטריט: לא, אתה מגיע איתם להסכם על חלוקת הכנסות. למה -

אלי מזוז: אתה תמצא את הדרך החוקית.

ד"ר אהוד ויצמן: בדקנו את זה. אני מבין שאי אפשר. ישבתי עם הלשכה המשפטית. הדבר הזה נבחן. בחנו גם את הדבר הזה.

משה חזות: יועץ תנועה הכין תוכנית לדבר כזה?

ד"ר אהוד ויצמן: ועדת התנועה תשב על העניין הזה, אחרי הצעה שנבוא ונגבש לה את העניין. כרגע, מכיוון שהדבר בדיונים, על מה אנחנו יושבים? אבל ברגע שתהיה החלטה בוודאי שנשב. נציע את המקומות. יהיה שרטוט של העניין. נצא עם פרסום מתאים כדי שאנשים ידעו ולא הבהלה. חשבו שאנחנו הולכים עכשיו את כל העיר לשים כחול לבן. בכלל לא זו הכוונה.

צבי גוב-ארי: אני מבקש כאן פשוט הבנה לצורך שצריך לתת לו מענה. זה מה שאני מבקש. אני לא שואל תמיכה. אני שואל הבנה. לא צריך את התמיכה. יש חוק עזר, אני יכול להפעיל אותו בלי לשאול אף אחד. אני רוצה שותפות, אני רוצה הבנה. אנחנו חייבים להבין שישנם מקרים שאנחנו צריכים לתת להם פיתרון נקודתי, וזה מה שצריך לעשות. במקרה זה, העסקים הקטנים באותם מרכזים, שאין להם לא חניות מסביב לא שום

דבר ולא חנייה תת קרקעית, וכאשר חונה רכב בחנייה, אתה בא לקנות, המקום תפוס, אתה הולך למקום אחר. וזה מה שקורה בדואני, וזה מה שקורה במקום אחר. מניסיון אישי כבר, לא של הבעלים. אישית. אתה לא יכול במשך היום לעבור בדואני לקנות משהו שיש בדואני. אתה לא יכול לעשות. מפני שחונים שם גם בעלי החנויות. ואלי באו חלק מבעלי החנויות שאומר 'אנחנו לא יכולים להסתדר עם השכנים, כולם חונים פה כל היום'. ופוגעים לנו בעסק. אם נעלה לדיון את תיקון חוק העזר, אנחנו נעלה את זה לשני דברים בלבד. אחד זה עניין של אפשרות מתן חינם, שעה ראשונה חינם. והאחר זה המחיר. אני מקבל את דעתו של מאיר שצריך 50 שקל לשעה, אבל -

- ד"ר אהוד ויצמן:** אגב, אנחנו כותבים שזה, מאיר,
- צבי גוב-ארי:** אבל זה לא יהיה, כנראה. יחד עם זאת, שישה שקלים באמת בדיחה. ישאיר את זה 10 שעות ביום, 60 שקל,
- מאיר שיטרית:** זול מאוד.
- דוד שטרית:** יותר זול מדוח.
- משה חזות:** רק אם אתם עושים את זה, להוסיף בתמרוך בשאר השעות החנייה חופשית, למטה.
- ד"ר אהוד ויצמן:** לא, כתוב אגב. משבע עד שבע פנוי.
- משה חזות:** לא, בתמרוך צריך להיכתב.
- ד"ר אהוד ויצמן:** אנחנו הגדרנו את זה, משה. בתיקון שזה משבע עד שבע פנוי.
- משה חזות:** רק אמרתי.
- צבי גוב-ארי:** זה לא יהיה רק על הנייר. יוצע לתושבים בצורה מסודרת, בלוחות מודעות, עם תמרורים, עם הכוונה, עם סימון.
- משה חזות:** מזכירות, דוד, רועי נתן לך מכתב, להקריא אותו. אתה רוצה להקריא אותו? לא להקריא אותו?
- צבי גוב-ארי:** היות ואנחנו לא מעלים נושא לדיון, בין היתר רועי כותב פה 'העשרה של קופת העירייה', משהו מהסוג הזה. שואל מדוע הגדרה בין שבע ל-17:00 ולא בין שבע בבוקר עסקים מרביתם סגורים ולמה לא להתיר את זה כבר בשעה ארבע. כי שעה ארבע בדיוק כל אלה שחזרו מהעבודה באים לקניות. אוקיי. אני לא יכול להתייחס.
- משה חזות:** הוא כתב מכתב.
- צבי גוב-ארי:** המכתב אני רואה אותו, הוא נמצא בידי. האם יש בכוונה גם החנונים הפרטיים לעבור לחנונים עם תשלום? המתחמים וכו'. דיברנו על המתחמים. צריך להפיק כרטיס חנייה חינם לכל תושבי העיר. זה לא בדיוק הסיפור. אוקיי. זה הקודם. לקחו

משם את מה שצריך ושמו את זה על נייר. אני לא דן בזה, מפני שלא דנו באישור חוק העזר. העליתי נושא להתייעצות אתכם. קיבלתי את מה שקיבלתי. אפעל בהתאם למה שאני חושב לנכון.

5. אישור מתן הנחה רטרואקטיבית בתשלומי ארנונה לזכאי הנחה מקצבת נכות, ביטוח לאומי ומשרד הביטחון.

צבי גוב-ארי: הנושא הבא שאני מבקש להעלות אותו כאן, זה אישור מתן הנחה רטרואקטיבית בתשלום הארנונה לזכאי הנחה מקצבת נכות, ביטוח לאומי, משרד הביטחון. אני אסביר. בשנת 2012 קיבלנו החלטה שהנחה בארנונה תינתן רטרואקטיבית לשישה חודשים ולא יותר. עכשיו, מה קורה? בשנת 2019 יכול להתקבל אישור מביטוח לאומי על נכות של מישהו, כאשר תוקף הנכות שנה קודם. ואז אנחנו אומרים רק שישה חודשים. בא איש ואומר, 'ריבוננו של עולם, הכירו בנכות שלי שנה קודם'.

עו"ד איתן בראש: הכירו גם רטרו.

צבי גוב-ארי: כן. אני רוצה להגדיל את הרטרו לשנת תקציב. במקום שישה חודשים, מתחילת שנת התקציב, אחורה. וזה מה שאני מבקש לעשות. כי האישורים ניתנים לפעמים לא בדיוק בשנה הקונקרטית. מי בעד?

החלטה מס' 4/21/15:

הוחלט פה אחד לאשר מתן הנחה רטרואקטיבית בתשלומי ארנונה לזכאי הנחה מקצבת נכות, ביטוח לאומי ומשרד הביטחון, לתקופה של שנה מעבר לשנה השוטפת.

6. קביעת מדיניות בדבר השכרת דירות מגורים כ"מלון עובדים".

צבי גוב-ארי: הסעיף השישי אני מבקש לפני שאנחנו דנים בו לומר מה עשיתי כבר היום. ראו, מתרחשת תופעה מאוד קשה. בבתים משותפים, בעיקר בשכונה הנבנית עכשיו, משכנים פועלים. בבית משותף, בדירה מסוימת, יש הרבה כאלה, גרים 15 פועלים. החבר'ה האלה מגיעים לבית בערב, שיכורים וכו'. פוגשים אנשים במעלית. דברים מאוד קשים. כשזה בית פרטי באיזשהו מקום, ניחא. אולי נוכל לחיות עם זה. אבל בתים משותפים העניין הזה מאוד חמור. היום ביקשתי מהתושבים לדווח לי היכן יש את התופעה הזאת. יש לנו כזאת תופעה בסדר גודל של שש דירות.

- משה חזות:** בנאות שמיר.
- צבי גוב-ארי:** בנאות שמיר.
- יהודה דנינו:** אני רוצה לומר שזה לאו דווקא בנאות שמיר. השכונות הוותיקות בכלליות הן מוצפות בדברים האלה.
- צבי גוב-ארי:** פרסמתי. מי שיפנה, נטפל. מה שאנחנו עושים היום,
- יהודה דנינו:** אני מכיר בניין אחד שיש בו שלוש דירות כאלה.
- צבי גוב-ארי:** דקה. לפני כמה שנים הסיפור הזה התעורר עם סטודנטים מחו"ל. אם זכור. הלכנו לבית משפט וקיבלנו פסיקה, לטובתנו. על מנת ללכת לבית משפט ולקבל פסיקה אנחנו צריכים הרבה מאוד פרטים. מי האנשים, תעודות זיהוי, רישום וכו'. הערב, בסביבות תשע וחצי, הפיקוח העירוני פלוס השיטור העירוני יגיעו לכל אותן דירות לאסוף אינפורמציה, על מנת להכין תביעה משפטית. אחד.
- מאיר שיטרית:** נגד הדיירים? נגד בעלי הדירות?
- צבי גוב-ארי:** ודאי. המשכירים עצמם. במקביל לכך, אנחנו גם נבדוק אצל מי עובדים האנשים הללו. הרי נמצאים פה בשביל לעבוד בבינוי. עם הזיהוי, מחר ניפגש עם הקבלנים. ונודיע להם שהם עושים מעשה חמור כלפי העיר ולעניין הזה יכולה להיות תוצאה מסוג אחר. אני לא חייב להיות זריז בטיפול בקבלנים הללו. יהיה שכר ועונש. אנחנו אולי ננהג קשה. היועץ המשפטי אומר לי לא לומר דברים שאסור, שכר ועונש. איתן, שמע. עושים לי דבר לא חוקי. הופכים לי דירות מגורים לבתי מלון לעובדים שמגיעים שיכורים וכו' בערב. אני חייב,
- משה חזות:** קיבלנו החלטה פעם, מיסוי,
- צבי גוב-ארי:** הפרו אותה. ... כל מה שקשור עם הקבלן הגדול,
- ד"ר אהוד ויצמן:** שבירו,
- צבי גוב-ארי:** יש שם מחנה מגורים. גרים שם. יש קבלנים אחרים, ויכול להיות ששבירו עצמו צריך תוספת פועלים. פונה לחברת כוח אדם, חברת כוח אדם משכירה דירות, שמנו שם פועלים, עובדים אצלו. אני חייב לחקור את זה מחר עד תום, על מנת לקבל החלטות. זה סיוט אמיתי למשפחות שגרות שם.
- אלי מזוז:** אני אתן לך, צביקה, גם כתובות בשכונות הוותיקות. בבוכריס וחבצלת.
- צבי גוב-ארי:** חברה, רגע, דקה. אתם מוכנים בבקשה להפסיק את השיחה ביניכם? ככה לא מנהלים דיון.
- משה חזות:** כשאנחנו ממסים בארנונה, זה לא מגורים, זה סעיף של -

- צבי גוב-ארי:** משתלם לו.
- משה חזות:** עדיין משתלם לו? בתי מלון, משהו כזה.
- עו"ד איתן בראש:** הוא צודק. אם זה היה בית מלון, אז זה משהו אחר.
- צבי גוב-ארי:** אם אני אכיר בזה כמלון, ימשיך להיות מלון. זה משתלם לו גם מבחינת הארנונה. מה אני יכול להעלות שם? ... סליחה, אפעל בכל דרך לגיטימית על מנת לחסל את הסיפור הזה.
- מאיר שיטרית:** צריך לחייב את הקבלנים בשביל להעסיק עובדים זרים, מתחם מגורים -
- צבי גוב-ארי:** זה בכל העיר. שלא יהיו אי הבנות.
- מאיר שיטרית:** אני רוצה להוסיף משהו לנושא הזה. לא מדובר על עובדים זרים. אבל נדמה לי, יש תופעה לא פחות בעייתית, לדעתי, מבחינת העיר. היא חיובית מבחינתי, אני רואה אותה חיובית, אבל היא יוצרת בעיה מסוימת. בהרבה מאוד בתים, בעיקר בבנה ביתך, אנשים התבגרו, נשאר עם בתים גדולים לבד, משכירים חדרים או חלקים מהבית, חלק מהבית למשפחה צעירה. נגיד בכל בית גרים היום שתי משפחות. לפעמים גם שלוש.
- עו"ד מאיר דהן:** כן, יש בצאלון שלוש קומות.
- מאיר שיטרית:** הם גרים שלוש משפחות. התוצאה, מבחינת העיר, אתה מדבר על אותו בניין שיש בו משפחה אחת, לכאורה, שלוש משפחות,
- צבי גוב-ארי:** אשפה, ניקיון, חינוך,
- מאיר שיטרית:** כל הדברים הרלוונטיים עולים הרבה יותר יקר. אני חושב שבמצב הנוכחי צריך לחשוב האם יש דרך חוקית, משפטית, ... נתונים, גרה אצלך משפחה נוספת שאתה משכיר להם דירה, אתה מגדל -
- צבי גוב-ארי:** תתחילו לחשוב על זה. האם יש לי אפשרות בכלל למנוע.
- מאיר שיטרית:** תשלם יותר.
- צבי גוב-ארי:** אני רוצה לארח אצלי בבית את הזקנים של המשפחה. יבוא מישהו ויאמר אסור?
- עו"ד איתן בראש:** יש עניין של פיצול דירה, לא פיצול דירה.
- מאיר שיטרית:** בלי פיצול.
- עו"ד איתן בראש:** בלי פיצול, אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה.
- מאיר שיטרית:** כן, אבל אתה מעמיס על העיר. תאר לך שיש אלפים או תוספת של 3,000 -

- עו"ד איתן בראש:** מה תגיד על בני ברק? ...
- דורון מלכה:** כל משפחה ברוכת ילדים אולי הם צריכים -
- מאיר שיטריט:** לא, לא, אתה לא מוציא אותם מהבית. ההצעה שלי לא להוציא אותם מהבית, חלילה. גם לא מתנגד לזה. אבל לשלם יותר. הם מעמיסים על ... העיר הרבה יותר. (מדברים ביחד)
- חיים מסינג:** בחשבון מים אתה מקבל לפי כמות נפשות. אתה זוג, כתוב שניים. יש אצלך עוד איזה שישה אנשים שחיים. סתם דוגמה. ודרך אגב, גם דיווח בעייתי.
- ורון מלכה:** חיים, אני חושב שזה בדיוק הפוך. כי בעידן של היום, כשלהורים קשה לעזור לילדים להתקדם, גם אם אתה נותן לבן שלכם עם הכלה שלו איזה פינה לשבת, לא קרה כלום.
- חיים מסינג:** מה זה קשור? הכל בסדר, אבל -
- דורון מלכה:** אבל ילדים עדיין גרים בתוך הבית. אני חושב שאותו זוג מבוגר, שגם אם קשה להם להחזיק את הבית ...
- מאיר שיטריט:** אני אמרתי שאני מתייחס לזה חיובית. אני מברך על זה. אבל לעיר זה עולה הרבה יותר.
- דורון מלכה:** העיר צריכה לתת, אין מה לעשות. ...
- צבי גוב-ארי:** חברים, ראו. אני מבין שאנחנו סובלים. אני יודע שאני משלם עבור הילדים הללו חינוך. אם תהיה דרך חוקית כלשהי להטיל איזשהי תשלום נוסף על משפחות כאלה, איתן שומע, צריך למצוא דרך.
- מאיר שיטריט:** יכול להיות כשמדובר במשפחה עצמה, נגיד הבן שלי, זה בסדר. אבל אם אתה משכיר לאדם חיצוני,
- דוד שטרית:** משפחה נפרדת, כן.
- מאיר שיטריט:** למה שלא ישלם?
- משה חזות:** אני רוצה להזכיר. אני מארח את החבר שלי בבית.
- עו"ד מאיר דהן:** לא, אני מנסה להקשות. כל הבית הוא 200 מטר. אני משלם על כל ה-200 מטר.
- משה חזות:** יש בזה בעיה.
- צבי גוב-ארי:** מהן האפשרויות, אנחנו יכולים אולי לנסות להגדיר את הדירה שהיא בית מלון לצורך מיסוי. לדרוש שינוי ייעוד, היטל השבחה וכו'. ננסה. זו הדרך היותר ארוכה. הדרך הקצרה זה לבדוק מי גר שם, ללכת לקבלנים, ללכת לבית משפט, לחסל את התופעה. כי להשכיר אותה כבית מלון זה גם יכול להנציח את המצב. אני מציע הצעה וסותר

אותה. פעילות דרך המעסיקים, הסברתי מה אנחנו הולכים לעשות. זה לא חוק שאנחנו יכולים לעגן את זה בחוק עזר עירוני. לא חושב. אני אצטרך להתייעץ עם הייעוץ המשפטי, האם אפשר -

עו"ד מאיר דהן: כתנאי בהיתרים לקבלנים. זה לא אפשרי.

צבי גוב-ארי: זה עניין של זכות הקניין. צריך לבדוק את זה. האם אנחנו יכולים להוציא חוק עזר עירוני שמתייחס לתופעה הזאת, על מנת שיהיה לנו איזשהו כלי משפטי.

עו"ד איתן בראש: יש חקיקה ראשית שמדברת על מגורים של עובדים זרים. מגדירה תנאים ... מגדירה שמותר עד שמונה אנשים בחדר. זה קצת בעייתי.

צבי גוב-ארי: מה זה שמונה אנשים בחדר בדירה של ארבעה חדרים?

???: אפשר לוותר על הסיור של היום בלילה.

צבי גוב-ארי: הדרך שאנחנו הולכים לעשות זו הדרך. הלילה אני מקבל את הפרטים. מחר נתחיל לעבוד על זה כמו שצריך וננסה לחסל את זה מה שיותר מוקדם.

משה חזות: אז אין לנו מה להצביע. מה יש פה שצריך להצביע?

צבי גוב-ארי: יש לנו חוק עזר עירוני אבל. אני מעלה את הבעיה. חשוב שתדעו שהיא קיימת. אני גם מסביר את העניין, כי מחר יש שאילתה מה עשה בדיוק, תושבים מתלוננים. אז אני מבקש לומר שהסיפור הזה עלה היום. היום פרסמתי מודעה לאנשים לדווח על מקרים שיש. קיבלתי הרבה דיווחים. מטפלים בזה.

7. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר שחר סימנה בנושא "שינוי יום קיום ישיבות המועצה".

צבי גוב-ארי: הצעה לסדר היום של חבר מועצת העיר סימנה. שמדבר על שינוי יום קיום ישיבות המועצה. תסביר, בבקשה.

שחר סימנה: יום חמישי זה בעייתי. בעבר אנחנו קיימנו את הישיבה ביום רביעי. אבל לא חייב להיות ביום רביעי. אין לי בעיה יום שלישי. גם אין לי בעיה יום שני. יום חמישי נהיה בעייתי, מבחינתי. זה בלתי נסבל.

צבי גוב-ארי: לך יש בעיה.

שחר סימנה: גם לאחרים, אני חושב.

משה חזות: אז אפשר שלישי.

צבי גוב-ארי: לך יש רביעי. ולך יש חמישי. וביום שלישי יש למישהו בעיה?

מה קורה ביום שישי בבוקר?

משה חזות: צביקה, רק שנקבל תאריכים אפילו לשלושה חודשים. אתם קואליציה, אנחנו אופוזיציה. אנחנו צריכים לדעת איך להתנהג מבחינת ישיבות. אנחנו רוצים שזה יהיה מוגדר. קורה ופעם ב, ש,

צבי גוב-ארי: היום מה שקרה, היות ונדרשנו עד 22 לחודש, להעביר את ההחלטה לתאגידים, וזה הגיע לפני כשבוע, לכן הייתי צריך להקדים. אבל הקביעה האחרונה, סליחה רגע! הקביעה האחרונה היתה יום חמישי האחרון בחודש. ואנחנו עמדנו בזה, עד לסיפור הזה כאן. וזה נוצר כתוצאה מאילוץ. אפשר לעשות גם ביום חמישי רגיל. ביום רביעי. מה שאני מבקש אבל, זה שיהיה על דעת כולם. אם קובעים בבקשה יום שלישי, אז זה יום שלישי בשבוע. ביום שלישי בשבוע, נוציא פרסום מראש של חודשיים, שלושה. בחגים כמובן זה לא יתקיים. בחגים נהיה מושפעים מהחגים עצמם. שבת אנחנו לא מקיימים.

חיים מסינג: בשביל זה רציתי לשאול אם מתקבלת החלטה. כי לי אישית יש לי בעיה עם יום שלישי. פשוט לא נעים לי. לא יודע כמה צריך להתחשב דווקא בבעיה שלי.

צבי גוב-ארי: לא, אתה לא יכול.

משה חזות: אז בוא נסיט ליום ראשון.

צבי גוב-ארי: אין כזה יש בעיה. נקבל החלטה שמתאימה לכולם.

חיים מסינג: אני לא רוצה ...

משה חזות: ראשון טוב לכולם? בואו נחליט.

צבי גוב-ארי: יש למישהו בעיה ביום ראשון? אם לא, נתאים את זה למוצאי שבת.

משה חזות: לא, לא, ראשון טוב.

צבי גוב-ארי: אז קבענו ראשון אחרון בכל חודש.

החלטה מס' 5/21/15:

הוחלט פה אחד על קיום ישיבות המועצה ביום ראשון בשבוע האחרון של כל חודש.

משה חזות: ביקשתי להגיד כמה מילים. ברכת פעם שעברה. רציתי לדבר על שני נושאים קטנים.

- ד"ר אהוד ויצמן:** ראש העיר הלך, לא ברח.
- משה חזות:** לא, רציתי שהוא ישמע. צביקה, שני נושאים. קודם כל הנושא של בית העלמין. חשוב שנקבל אינפורמציה מה קורה בבית העלמין. אין כבר בבית העלמין מקומות. נשאר מעט מאוד קבורות כפולות. בית העלמין החדש, ראיתי שם, ביקרתי. הייתי עם פאלי. מבורך מה שנעשה שם. 500 מקומות.
- צבי גוב-ארי:** הישן, לא?
- משה חזות:** הישן, כן, הישן. ליד מוסד צופיה. בוא נגדיר את זה ככה.
- צבי גוב-ארי:** ליד פגע רע, בעיניך.
- משה חזות:** מצוין.
- צבי גוב-ארי:** אנחנו נרגיש נוח שם?
- משה חזות:** כן, נרגיש מאוד נוח שם. אבל מה אעשה שההורים שלי בחדש, אתה מבין? ואני רוצה להיות בחדש. וזו בעצם הבעיה, צביקה. אבל בוא נחשוב רגע. מה אנחנו הולכים לעשות עם בית העלמין החדש?
- צבי גוב-ארי:** גומרים תכנון של תוספת שטח, ואנחנו מוספים שם. יש כבר תכנון ועובדים על תכנון מפורט של תוספת של כמה אלפי קברים.
- משה חזות:** כלומר זה כבר סגור עם בן זכאי?
- צבי גוב-ארי:** אני לא כל כך תלוי בן זכאי. כי יש הסכם בעניין הזה כבר של חילופי קרקע. ועל זה אנחנו עובדים עכשיו.
- משה חזות:** ועוד כמה זמן זה -
- צבי גוב-ארי:** תספיק להגיע לשם בזמן.
- משה חזות:** אתם צוחקים, אבל אני לא צחק.
- צבי גוב-ארי:** בינתיים, משה, יש מקום.
- דורון מלכה:** על בסיס מקום פנוי.
- עו"ד מאיר דהן:** תחטוף, תחטוף.
- משה חזות:** טוב, זה גם טוב לחייך מדי פעם. זה באמת, אני מרגיש שיש שם מצוקה. אנשים באמת כבר חושבים -
- העניין של קבורה כפולה, זו פשוט הנחיה של משרד הדתות. אבל צריך לעשות גם וגם. כלומר זה לא רק כפולה. אבל נושא נוסף, קצר. אם אנחנו יכולים לקבל קצת פרטים על בית ספר מרחבים. בזמן האחרון הנושא הזה עלה. שמעתי גם, כמו שיש כל מיני הבטחות של אנשי עירייה בכירים, שמבטיחים. לדעתי זו לא הסמכות שלהם.

צבי גוב-ארי: אני גם קראתי שמקורבי ראש העיר דיברו עם ראש העיר. אין לי מקורבים. אני לא פועל על פי מקורבים.

משה חזות: אבל שמית אני יכול להגיד לך. לא אגיד לך את זה פה, אבל שמית אני כן יכול להגיד לך.

צבי גוב-ארי: גם הרמתי טלפון לשמית הזה, נתתי לו באבי אביו. אמר שהוא לא דיבר בשם אף אחד.

משה חזות: אוקיי. לא, מה שאני רוצה לומר, צביקה, אם יש פיתרון לבית ספר מרחבים, או בעצם -

צבי גוב-ארי: בוא תקשיב. במרחבים היתה מעורבות פוליטית. פעל שם בהדלקת מדורות מישהו שפעיל פוליטית של מישהו. מהו הסיפור במרחבים? למרות מספר התלמידים, שיכולתי להשאיר אותם כאורחים עד ספטמבר, הצלחתי להעביר אותם למבנה החדש. כיתה אחת הצלחתי. לכיתה הזאת ניתנה הבטחה של בית הספר. עומד מאבטח שם, למרות שמשרד החינוך עוד לא אישר. למרות שהאיש שמטפל בעניין הזה במשרד להגנת הסביבה לא אישר, כי אין שם מספיק ילדים לצרכי אבטחה, אני בכל זאת הכנסתי מאבטח עם נשק. עכשיו ראה. בעניין הזה אני יכול לומר, עשיתי מעל ומעבר. ואם מחר חס וחלילה המאבטח הזה פולט כדור ופוגע במישהו, ישאלו אותי באיזה זכות שמת שם מאבטח עם נשק. עשיתי את זה על מנת להרגיע את המשפחות. עכשיו, יש שם גם צהרון. הצהרון מתחיל אחרי שעות הלימודים.

משה חזות: 23 ילד, כן.

צבי גוב-ארי: החלטתי שאחרי שעות הלימודים, נשלם לאב הבית שעות נוספות, ושיהיה שם. זה כל הסיפור. לא תשים שם שומר עם נשק. על צהרון של 20 ילד. למה? כי יש בינוי, יש פה ערבים. בשכונה הירוקה היה בינוי, היו ערבים וכו'. לא נהגנו כך. מה עשו האנשים הללו? אין שומר בצהרון, משביתים את הלימודים. נמצאים אצלי היום בשעה שמונה בערב, בשביל לומר להם שני דברים. שיקול אחד, לפזר את הכיתה הזאת בכל בתי הספר בעיר. להמתין עד ספטמבר. בספטמבר נאייש את בית הספר יותר מאשר כיתה אחת. אפשרות שנייה, קחו בבקשה את הילדים, לא יהיה שם צהרון. תיקחו אותם למקומות אחרים, בתי ספר אחרים, שיש בהם מספיק ילדים על מנת להעביר שם גם אבטחה. מה שהיה שם, אני גם יודע מי הפעיל, נקודה. גועל נפש. אנשים ללא מגבלות. קיבלתי מכתבים -

משה חזות: וזה נכון שהובטח, צביקה.

צבי גוב-ארי: הובטח מה?

על ידי אותו גורם.	משה חזות:
מה הובטח?	משה חזות:
הוא יודע, צביקה, על מה אני מדבר.	משה חזות:
אני יכול להבטיח מהיום עד מחר.	צבי גוב-ארי:
לא, לא, הגורם הזה הבטיח. שיקיים גם.	משה חזות:
שיקיים. משה, שיקיים.	צבי גוב-ארי:
אתה רוצה שאני אמשיך את השיחה, צביקה? אני אסביר גם	משה חזות:
למה. כי יש היום הרבה אנשים שתפרו חליפות.	
אתה ברמזים היום חבל על הזמן.	???:
חברים, דקה רגע. אל תרגיזו אותי. אם תרגיזו אותי אני אוסיף	צבי גוב-ארי:
לכם עוד חמש שנים. תיזהרו לכם, אני רוצה ללכת.	
בשלב הזה מספיק.	???:
אני רוצה ללכת בזמן. תודה.	צבי גוב-ארי:

דוד שטרית
מנכ"ל העירייה

צבי גוב ארי
ראש העיר